

АДВОКАТСКА КОМОРА СРБИЈЕ

Дечанска 13, 11000 Београд, Србија
Телефон: +381 11 32-39-072 Факс: +381 11 32-32-203
e-mail: komora@sbb.rs a.k.srbije@gmail.com

број: 917-1/2015
датум: 01.09.2015.

АДВОКАТСКА КОМОРА ВОЈВОДИНЕ

Управном одбору

Г. Срђану Сикимићу, председнику

**Змај Јовина 20
21000 НОВИ САД**

Поштовани господине Сикимићу,
Поштоване колегинице и колеге, чланови Управног одбора Адвокатске коморе Војводине

По повратку са годишњег одмора (29.08.2015,) сачекао ме је закључак Управног одбора Адвокатске коморе Војводине од 26.08.2015., са којим ме је упознала администрација Адвокатске коморе Србије.

Упознао сам се и са текстом у „Нашим новинама“ који је објављен 27.07.2015, такође данас, па у вези тога сматрам да треба да Вам дам следеће објашњење:

- да сам на вашем месту, након објављеног текста у „Нашим новинама“ ја бих мислио исто што и Ви. Осећао бих се увређеним, а председника Адвокатске коморе Србије бих сматрао недостојним обављања функције због конфабулација које се налазе у тексту, а које се тичу Адвокатске коморе Војводине. Да су наводи у тексту који су објављени у „Нашим новинама“ тачни, најмање што бисте могли да очекујете од мене, било би најдубље колегијално извињење.
- Са друге стране, Кодекс професионалне етике адвоката нас упућује на то да све неспоразуме и непријатне ствари решимо унутар Организације, што се сматра центлменском обавезом сваког адвоката, а поготово руководиоца Коморе. У овом случају је, имајући у виду да је цео овај „посао“ укључујући и доношење закључка Управног одбора Адвокатске коморе Војводине изведен без било каквог мог изјашњења, то потпуно изостало (није довољно што сте упутили допис Адвокатској комори Србије којим сте тражили моје изјашњење и то са разлога што сте добили информацију од администрације Адвокатске коморе Србије путем електронске поште дана 07.08.2015. да се председник Адвокатске коморе Србије налази на годишњем одмору). Зато, у оваквом поступању, не препознајем манир који је иманентан нашој професији.

Поштовани колега Сикимићу, отворено могу да Вам кажем да сам данас обавештен од стране медија да је овај закључак Управног одбора Адвокатске коморе Војводине достављен свим медијама, чиме је на овај начин угрожено јединство професије, по мени на потпуно непотребан начин. О разлозима оваквог Вашег поступања, ја се свакако нећу бавити. Овакво поступање ће у сваком случају изазвати радовање свих оних који адвокатури не мисле добро, који ће се радовати новим расколима и цепањима у нашој Организацији. Сетите се само Ви, уважени колега Сикимићу колико пута Вам се десило да сте били погрешно интерпретирани, чак и када сте тражили ауторизацију онога што сте изјавили.

Ипак, највише ме чуди део у коме упозоравате или претите да ће Адвокатска комора Војводине размотрити даље учешће својих представника у Управном одбору Адвокатске коморе Србије (наравно уколико ја не бих поднео оставку). Непријатно ми је што морам да Вас, колега Сикимићу, подсетим на Ваше лично

залагање, као члана Радне групе приликом доношења Закона о адвокатури и Статута Адвокатске коморе Србије, да сте управо Ви били међу онима који су подржали идеју да је, онога тренутка када адвокат буде изабран у органе Адвокатске коморе Србије, посебно имајући у виду да се ради о другостепеном органу, као адвокат који је почастован функцијом коју је добио због угледа кога ужива у средини из које је потекао, властан у будуће сам одлучивати и свој глас опредељивати по својој савести без да добија налога из своје „базе“, од Управног одбора или било ког другог органа регионалне коморе из које је потекао (члан 107. Статута Адвокатске коморе Србије – „Службени гласник РС 85/2011, 78/2012, 86/2013). Ово сам морао да напоменем посебно имајући у виду тврдњу „да сам атаковао на самосталност и независност адвокатуре“, Ви који врло добро знате да Управни одбор кога ја водим је много пута стао на потпуно другачије становиште од оног кога сам ја заступао или предлагао. Адвокатура није и не треба да буде организована као тужилачка организација, она се мора старати о томе да чланови не нарушавају углед професије и да ни у ком случају не дође до кршења Кодекса професионалне етике адвоката, поготово у односима унутар Коморе. Ауторитет може бити само професионалан и лични везан за целокупан живот појединца. Адвокат мора бити бритке и слободне мисли и није дужан да мисли исто што и председник Коморе или било који члан органа управе Коморе. Управо та особина највише и краси нашу професију и зато је она увек и „млада“ и у току са животом.

Поштоване колегинице и колеге, што се тиче „Случаја Снежане Маловић и Адвокатске коморе Војводине“ лично сам упознат са ставом колегиница и колега из Суботице где је она тражила да буде уписана и пријави седиште своје канцеларије и исте не желим да коментаришем, нити сам, нити бих то чинио. Такође, лично сам упознат од стране г. Срђана Сикимића да је госпођа Маловић, пре одлучивања о њеном захтеву, повукла своју пријаву. Следствено томе даље можемо да закључимо да би било просто немогуће да коментаришем непостојећу одлуку Управног одбора Адвокатске коморе Војводине. Што се тиче интерпретације у новинама моје изјаве, она је погрешно интерпретирана, на начин на који се ја ниједног тренутка у току интервјуу нисам изразио и у том смислу ћу реаговати, јер то, заиста сматрам својом обавезом, и затражити да се објави одговарајући текст у „Нашим новинама“.

Као што рекох, нећу анализирати узрок и повод оваквог поступања Вас, поштовани колега Сикимићу и колегиница и колега чланова Управног одбора Адвокатске коморе Војводине који су поступали само на основу информација са којима сте их Ви упознали, уз једну недопустиву ствар, а то је, што би било за очекивање, имајући у виду чињеницу да Вас и даље сматрам искреним пријатељем, да сам очекивао, да ћете ми макар омогућити изјашњење. Нисам сигуран, који су мотиви подизања овога питања на ниво скандала. Интересантно је да сте ми оставили и рок за оставку. Баш због тога и Управни одбор и Скупштина Адвокатске коморе Србије ће морати врло озбиљно да се позабаве овим догађајем.

Поштоване колегинице и колеге чланови Управног одбора Адвокатске коморе Војводине и поштовани господине Сикимићу, дозволите да је оставка ипак лични чин појединца који цени оно што је досада пружио и дао професији. Овде је просто непристојно улазити у тај део приватности, јер нико не може бити туђа савест. Ипак културно је одговорити, па ћу вам кратко одговорити, да оставку нећу поднети. Осећам својом обавезом да Вас упутим на одредбе Статута Адвокатске коморе Србије и Закона о адвокатури које се тичу опозива председника Адвокатске коморе Србије.

Иако не верујем, да ће то бити случај, позивам како Вас уважени г. Сикимићу, тако и чланове Управног одбора Адвокатске коморе Војводине, да о сада већ скандалу разговарамо, покушавајући да то решимо на начин како је то регулисано нашим древним правилима. Ја, лично, сам за то спреман и имам капацитет. Са друге стране, морате да знате да о достојности Нате Месаровић и Снежане Маловић нисам размишљао, до сада. Да будем искрен, видим да то нико други није ни чинио до сада, макар не озбиљно. Када бих то радио, потрудио бих се да нађем врло озбиљне и уверљиве разлоге и доказе, пре доношења било какве одлуке.

О томе имам своје мишљење и увек ћу га јавно рећи.

С колегијалним поштовањем,
Драгољуб Ђорђевић, адвокат